

Vores profet (saws) som forbillede

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾
عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ... قَالَ قُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ حَدِّثِي عَن خُلُقِ رَسُولِ
اللَّهِ ﷺ قَالَتْ:

« أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَإِنَّ خُلُقَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنَ ... »

Respekterede brødre!

Allah (swt) siger i sin bærede Koran; **“I har sandelig et smukt forbillede i Allâhs Sendebud for enhver som sætter sit håb til Allâh og Den Yderste Dag og ihukommer Allâh meget.”**¹ Det sidste led i kæden af profeter, Vores profet Muhammed (fvmh) er vores rollemodel, gældende for alle generationer indtil dommedag. Hans gode moral og måde at leve på samt hans holdning til begivenheder er et eksempel for hele menneskeheden. Det nævnes i Koranen **“O Profet! Vi har sandelig sendt dig som et vidne, som forkynder af det glædelige budskab og som advarer, og som en der kalder til Allâh med Hans tilladelse, og som en lysende lampe.”**² Dette er vers som vi bør med i betragtning.

Elskede brødre!

Profeten (saws), som blev sendt for at fuldende god moral, var en profet af ærlighed og troværdighed, med andre ord, hvis han havde været uhøflig og hårdhertet, ville de aldrig have samlet sig omkring ham, de ville have vendt ryggen til ham. Jafar (r.a.) udtrykte dette i nærværelse af herskeren af Abessinien, under hvis beskyttelse de søgte tilflugt: **“O konge, vi var et uvidende folk. Vi tilbad afguder og spiste kød af døde dyr. Vi plejede at lave grimme ting. Vi var ligeglade med vores slægtninge. Vores stærke spiste vores svages rigdom. Mens vi var i denne tilstand, sendte Allah os en budbringer. Han er fra os. Vi kender hans slægt. Vi er alle vidner til, at han taler sandt, ærlig og pålidelig. Han inviterer os til Allah, Hans enhed. Denne religion forbyder os at tilbede de idoler, som vores forfædre tilbad udover Allah. Han leder os til at tilbede Allah ved at give almisser og faste. Han beordrer os til at fortælle sandheden, at beskytte tilliden, at respektere naboers rettigheder, at holde os væk fra haram, ikke at udgyde blod, ikke at afgive falsk vidne, ikke at spise forældreløses ejendom og ikke at bagtale kyske kvinder. Vi finder dette sandfærdigt.”**³

Respekterede brødre!

Sa'd b. Hişâm fortæller: "Jeg sagde (til Aisha) 'O de troendes moder, fortæl mig om Allahs Sendebuds moral (fvmh).' Han sagde: 'Læser du ikke Koranen? Allahs sendebuds moral var Koranen.'"⁴

Vores Profet (fvmh) var en vandrende Koran. Det er Allahs Sendebuds Sunnah (fvmh), der viser os, hvordan vi skal leve efter de værdier og moral, der er åbenbaret af Koranen, vores livsguide. Derfor er de vigtigste kilder til islam både Koranen og Sunnah. Som kilden til islam er Koranen originalen, og Sunnah er metoden. Sunnah bestemmer metoden til at forstå Koranen. I denne henseende betyder forståelse og anvendelse af vores profets Sunnah også at forstå og efterleve Koranen.

Bærede Cemaat!

De eksempler, der blev synlige i vores profets (fvmh) liv, skulle blive uundværlige værdier for denne ummah. Det er meget værdifuldt at have tro på hans profetskab, men det er ikke nok, tværtimod er det nødvendigt at prøve at være som ham på alle måder. Han var yderst venlig over for sin familie. Han elskede sine gæster meget og tjente dem selv. Han behandlede de ikke-muslimer, der kom for at besøge ham, på samme måde. Han sagde ikke onde ord til nogen, udviste ingen sårende adfærd og skældte aldrig nogen ud i hele sit liv. Han var sandfærdig. Han brød aldrig sit løfte, og han kunne heller ikke lide løgnere. Han tog ikke hævn over nogen, han kunne lide at tilgive. Vores profet satte et eksempel i ethvert emne gennem hele sit liv og viste dette ikke kun med ord, men også med sine handlinger.

Må Allah (swt) gøre os blandt dem, der følger RasulUllahs (fvmh) moralske værdier og følger hans vej.

Amin!

¹ Ahzâb suresi, 33:21

² Ahzâb suresi, 33:45-46

³ İbn İshâk, 195-196; İbn Hişâm, I, 336

⁴ İbn Hanbel, III, 155